

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	W/628-0/2016
Érkezett:	
Példány:	
Melléklet:	

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

1255 Budapest, Pf. 117.

az Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Hiv.sz.: 2.K/31.968/2013	
FŐLAJSTROMSZÁM: M-2600/2016	
KEZDŐBÍRATON	
Postán / Gyűjtőpostán / Elektronikán / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -03- 22
PÉLDÁNY:	1 + 2/10
MELLÉKLET:	— KÖZTÜK: —
FŐLAJSTROMSZÁM:	31968/13
KEZDŐBÍRATON:	

A [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

nyújt be, amelynek keretében kéri, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria által felülvizsgálati eljárásban hozott Kfv.II.37.893/2015/2. számú ítéletet semmisítse meg.

1. A panaszos a 6/2013. (III. 1.) AB határozat (a továbbiakban: ABh.) közzététele után kérelmet terjesztett elő az emberi erőforrások miniszteréhez, hogy a kérelmezőt az akkor hatályos, a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) 17. §-a szerinti nyilvántartásba vegye fel. A panaszos hivatkozott az ABh. indokolásának [217] pontjára, amely kifejezetten rögzítette, hogy „[m]ivel az Alkotmánybíróság jelen határozatának következtében nem maradt hatályban az Ehtv.-ben olyan szabály, amely a miniszter általi nyilvántartásba vételt kizárólagosan az egyház Országgyűlés általi elismeréséhez (illetve az Ehtv. Mellékletének módosításához) kötné, nincs törvényi akadálya annak, hogy az OGYh.-ban elutasított, de a jelen határozat visszamenőleges hatályú rendelkezése értelmében az egyházi jogállásuktól meg nem fosztott vallási közösségek az Ehtv. 17-18. §-ának megfelelően adataikat bejelentsék a miniszternek és az nyilvántartásba vegye őket.”

A miniszter nevében az államtitkár – még az Ehtv. 2013. augusztus 1-jén hatálybalépett módosításának hatályba lépése előtt – formátlan levélben tájékoztatta a panaszost arról, hogy álláspontja szerint nincs lehetőség a nyilvántartásba való felvételre. Ezt a formátlan levelet a panaszos tartalma alapján közigazgatási hatósági döntésként értékelte, ezért annak felülvizsgálata érdekében bírósághoz fordult.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – figyelemmel a Pp. 339/A. §-ára – a keresetnek helyt adott, a miniszter döntését hatályon kívül helyezte és az eljáró hatóságot új eljárásra utasította az Ehtv.-nek a közigazgatási hatósági döntés meghozatalakor hatályos, az ABh.-ra figyelemmel értelmezett szabályainak megsértése miatt.

A Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott felülvizsgálati döntésében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és a keresetet elutasította. Döntését a Kúria arra lényegét tekintve alapította, hogy a bíróság nem alapíthatja döntését az Alkotmánybíróság határozatára.

2. Az Abtv. 27. §-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A Kúria ítélete az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint sérti a panaszosnak az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében elismert, a vallásszabadsághoz való jogát. A panaszos a felülvizsgálati eljárás, valamint az azt megelőző közigazgatási hatósági és bírósági eljárás során kérelmezőként járt el, így az ügyben érintettnek minősül.

A panaszos a rendelkezésére álló rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

A bírói döntést annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta, hiszen annak tárgya kifejezetten az volt, hogy az eljáró hatóság jogszerűen utasította-e el a panaszosnak az egyházak nyilvántartásába való felvételét. A jelen ügyben felvetett kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű, mivel arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság által hozott határozatok a közigazgatási hatóságokat és a rendes bíróságokat mennyiben kötik.

A támadott ítéletet a panaszos 2016. január 18-én kapta kézhez, így a hatvannapos törvényi határidőn belül kerül benyújtásra a panasz.

3. Az ABh.-ban az Alkotmánybíróság – részben a panaszos indítványára – a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban: Ehtv.) több rendelkezését a hatálybalépésére visszamenőleges hatállyal megsemmisítette, illetve megállapította, hogy azok a hatálybalépésüktől kezdődően nem alkalmazhatóak.

Az ABh. indokolásának [215] pontja kifejezetten rögzítette, hogy a panaszos az egyházi jogállását nem veszítette el, az indokolás [217] pontja pedig kifejezetten rögzítette, hogy a nyilvántartást vezető miniszter a panaszos adatbejelentése alapján az egyházak nyilvántartásába a kérelmezőt felveheti.

Az Alkotmánybíróság ezen döntése erga omnes hatállyal bír, az mindenkire nézve kötelezően, az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdéséből következően mondta ki, hogy a panaszos az egyházi jogállását nem veszítette el, továbbra is egyháznak minősül, illetve hogy az adatbejelentése alapján a miniszter az egyházak nyilvántartásába a panaszost felveheti. A panaszos álláspontja szerint az eljáró hatóságok és a bíróságok a jogszabályokat az Alaptörvény 28. cikke és az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján nem értelmezhetik másként, mint ahogy azokat az Alkotmánybíróság egy adott alapjog vonatkozásában értelmezte. Ebből következően a panaszos álláspontja szerint sérti az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdését az a bírói döntés, amely az Alkotmánybíróság döntésétől eltérően értelmezi az Ehtv. akkor hatályban volt rendelkezéseit, ekként megtagadja a panaszostól az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdéséből következő azon jogának érvényesülését, hogy a jogállásának esetleges alaptörvénytörő felülvizsgálatának lezárultáig egyháznak minősüljön.

Ellenkező jogértelmezés elfogadása esetén az Alkotmánybíróság határozatai kiüresedhetnének, mivel az eljáró hatóságok és bíróságok a saját kedvük és kényük szerint dönthetnének arról, hogy eljárásuk során követik-e az Alkotmánybíróság döntésében foglaltakat.

4. Megjegyzi a panaszos, hogy tisztában van azzal, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló per tárgyává tett közigazgatási hatósági döntés meghozatala óta megváltozott a szabályozási környezet mind az Alaptörvény, mind pedig az Ehtv. vonatkozásában, így a megismételt közigazgatási hatósági eljárásban – a Pp. 339/A. §-ára figyelemmel – már nem az ABh.-ban kifejtett elvek és tételek alapján, hanem az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel kellene a hatóságnak új határozatot hoznia. Ettől függetlenül kiemelkedő alkotmányjogi jelentőséget tulajdonít a panaszos annak a kérdésnek, hogy az Alkotmánybíróság határozatai mennyiben kötik az azt követően eljáró hatóságokat és bíróságokat, így az alkotmányjogi panasz az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásoktól függetlenül kiemelkedő fontossággal bír.

5. A panaszos az indítvány közzétételéhez hozzájárul.

Budapest, 2016. március 18.

Tisztelettel,

